

„καὶ τὰ Χρυσόβελλα τῶν Ἡγεμόνων, καὶ ἀι λοιπαὶ
δημόσιοι, ιδιαιτέρας τε καὶ ἐκκλησιασικαὶ ὑποθέσεις
ἐκτελεῖνται μὲ τὰ ἴδια ψηφία.“ Ποῖοι δὲ εὗ ἀρ-
χαῖον χρόνων ἐκατοίκησαν εἰς τὰς Βλαχικὰς Ἐπαρχίας
μανθάνομεν ἀπὸ τὸν Στράβονα βιβ. 2· καὶ ἀπὸ τὰς
Χάρατας τας Σασκίας βλέπομεν, ὅτι ητον ὁ Μπαζάρ-
νοι*). Σιγμφώνως μὲ τὸν Λέτζιον γράφει καὶ ὁ Μπομ-
φίνιος (ἐν τῇ πρώτῃ Δεκάδι βιβ. 2. σελ. 21 B.), λέ-
γων, ὅτι ἡ νῦν Βλαχία, κατὰ τὴν τότε συνήθειαν,
ώνομάζετο Ἀκροποτάμιος.

* Ο Τραϊανὸς, ὁ Ρωμαϊκὸς Στρατηγο-Αυτοκράτωρ,
ἐν ἔτει 98—117. μετὰ τὴν Γέννησιν τῆς Χριστῆς
περισσότερον ἀπὸ ἄλλων ἐνδοκίμησεν εἰς τὰ πολε-
μικά τας ἐπιχειρήματα· τὰ σρατένματά τας ἐμβῆκαν
εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Όυγγαρίαν, Τρανσιλβανίαν,
Βλαχίαν, καὶ ὑπέταξαν τας ἐκεῖ ισχυρὰς κατοίκους,
τὰς ὁποίας „οἱ Γραικοὶ ὀνομάζουν Γέτας, ὃι δὲ
Ρωμαῖοι (Λατῖνοι) Λάκας“ λέγει ὁ Ἰσορικὸς
Πλίνιος. Ἀπὸ τότε οὕτοι ὁι κυριευθέντες τόποι ἐκα-
λύφθησαν μὲ Ρωμαϊκὰς ἀποικίας. Ο Ἰσοριογράφος
Ρῶσσος Βερελίνος Περὶ τῶν Ἀρχαῖον καὶ Νῦν Βολ-
γάρων, εἰς τὸν I. Τομ. σελ. 106.